

[Henning Rasmussen]

sætter deres pligter, så vi går altså ind i sagen, men med det fornødne forbehold.

Lis Aaltonen (KF):

Jeg vil gerne takke indenrigsministeren for et dejlig sagligt indlæg, og vi kan helt tilslutte os fra Det Konservative Folkepartis side.

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Offentlige myndigheder er ikke ufejlbarlige, og politikere er heller ikke ufejlbarlige; derfor skal der også gælde et retligt ansvar for kommunalpolitikere. Men netop dette, som de tidligere ordførere har været inde på, at anmeldelse til politiet af kommunalpolitikere kan anvendes af politiske modstandere, betyder, at også Venstre vil afvise det foreliggende lovforslag.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

SF har fremsat forslag om ophævelse af tilsynsrådets påtalebestemmelse i forbindelse med taltalerejsning over for kommunalrådsmedlemmer.

Under forudsætning af, at fremstillingen i bemærkningerne er rimeligt fair, giver de i hvert fald én en mistanke om, at der er ting, som ikke er, som de skal være, og ikke virker, som de burde.

Der skal faktisk meget til, at man i Vestjylland forarges over, hvordan lovbestemmelser bliver administreret, men der har været et par tilfælde, hvor den grænse er blevet overskredet.

Det Radikale Venstre kan derfor kun konstatere, at vi ikke føler os ganske trygge ved de nuværende tilstande. Om eventuelle ændringer skal ske, og om de i givet fald skal ske som foreslået, kan vi ikke umiddelbart tage stilling til, men vi vil gerne i udvalget se på en dokumentation af, hvad der er foregået.

Damgaard Nielsen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke tilslutte sig den foreslåede ændring af styrelsesformen. Hvis ikke vi havde det filter, om jeg så må sige, i dette system, kunne det blive sådan, at vore kommunalpolitikere skulle slæbes for retten hver anden dag. Man kan her tænke på begrebet »kratluskere«, når det gælder miljøanmeldelser af forskellig art. Hvis vi ikke kan beskytte vore kommunalpolitikere

lidt, er det i hvert fald ikke let at være kommunalpolitikere. Så vi siger fra i Fremskridtspartiet.

Leif Hermann (SF):

Det er i grunden ganske fantastisk, at ministeren og de borgerlige partiers ordførere kan tale om en situation helt sådan generelt, når forslaget bemærkninger klart, om end måske – det vil jeg da gerne medgive – i en sprogligt lidt anderledes form end den, jeg plejer at skrive bemærkninger i, dokumenterer, hvorledes det har forholdt sig i de to konkrete tilfælde.

Indenrigsministeren kan ikke undskylde sig med, at han er ubekendt med tilfældet fra Trehøje Kommune, for dér har indenrigsministeren selv svaret på et spørgsmål, jeg rejste med henblik på at få ministeren til at fastlægge generelle retningslinjer for brugen af Tilsynsrådets påtalekompetence.

Der er ikke meget at svare på, og jeg vil derfor gå over til en lidt nærmere begrundelse, som fremdrager et par eksempler, hvor den gældende praksis i brugen af § 61 c i hvert fald sætter tingene i et noget krast relief.

Meningen med en straffebestemmelse i den kommunale styrelseslov må være, at den skal fungere på linje med de øvrige sanktionsmuligheder i styrelsesloven; jeg tænker her navnlig på spørgsmålet om erstatningsansvar for kommunalbestyrelsesmedlemmer og spørgsmålet om idømmelse af tvangsbøder. Tankegangen er her åbenbart, at det skal virke forebyggende, og det vil sige, at afgørelser vedrørende tvangsbøder og afgørelser vedrørende erstatningsansvar såvel som afgørelser vedrørende påtalekompetencen meget nemt fuldstændig vil kunne fjerne det præventive formål med lovbestemmelsen.

Er det da så, sådan som denne lovbestemmelse indtil nu er blevet brugt, chikanøse henvendelser fra politiske modstandere eller, som ministeren siger det, mere eller mindre grundløse anklager, der har ligget til grund?

Hvad angår Trehøjessagen, der er omtalt i bemærkningerne til lovforslaget, bliver den behandlet indgående i Juristen, nr. 2, februar 1987, af kandidatstipendiat Per Schaumburg-Müller. Han påviser, at Tilsynsrådets argumentation i den pågældende sag faktisk ikke er rigtig, idet netop Tilsynsrådet, da der